

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

G. V. O / 2007

Inzake	... , bijgestaan door de ..., verzoekende partij,
tegen	de inrichtende macht v.z.w. ..., vertegenwoordigd door ..., bijgestaan daar ..., verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van dd... heeft verzoekende partij beroep aangetekend tegen de beslissing van de inrichtende macht v.z.w., haar betekend bij aangetekende brief van dd..., waarbij aan verzoekende partij een blaam wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partij is vast benoemd als onderwijzeres.

Bij aangetekende brief van dd... deelt de inrichtende macht mee dat een tuchtonderzoek wordt ingesteld. Verzoekende partij wordt gehoord op dd... . Bij beslissing van dd... legt de inrichtende macht aan verzoekende partij de tuchtstraf van de blaam op. De ten laste gelegde feiten zijn: 1. niet stopzetten op vraag van de directeur van eigen lesvoorbereiding tijdens een kinderbespreking; 2. niet volgen van opgelegde persoonlijke coaching; 3. verbale agressie, valselijk beschuldigen van collega's in tegenwoordigheid van collega's en enkele kinderen, gesprek met de directeur weigeren; 4. weigeren op vraag van de directeur om de agenda voor te leggen.

Tegen de beslissing van dd... tekent verzoekende partij beroep aan op dd... .

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingediend.

3. Over het verloop van de procedure

3.1. Een memorie van toelichting wordt binnen de termijnen ingediend op 8 augustus 2007.

De verwerende partij dient bij schrijven van 13 september 2007 een aantal stukken in. Met een brief van 24 september 2007 wordt een verweerschrift ingediend waaraan nog een aantal stukken zijn toegevoegd.

De partijen verschijnen op 3 oktober 2007 voor de Kamer van beroep.

Op verzoek van de verwerende partij worden ... als getuigen gehoord.

3.2. De Kamer van beroep stelt ambtshalve vast dat het verweerschrift buiten de termijn is ingediend en met toepassing van art. 16, § 1, 6^e lid van het Tuchtbesluit van 22 mei 1991 uit de debatten moet worden geweerd.

De verzoekende partij wijst er op dat in de door de verwerende partij laattijdig voorgelegde dossiers ook bewijsstukken steken die niet in het oorspronkelijke tuchtdossier voorkwamen. Zij acht daardoor de rechten van de verdediging geschonden en vraagt dat deze stukken worden geweerd. Na schorsing van de debatten beslist de Kamer dat dit verzoek terecht is. De rechten van de verdediging vereisen dat in het tuchtdossier dat ter inzage is vooraleer de beslissing wordt genomen, alle bewijsmiddelen voorkomen die de beslissing moeten dragen. Een onvolledige bewijsvoering in dat dossier kan achteraf niet worden aangevuld met nieuwe bewijsmiddelen. De Kamer stelt overigens vast dat alle nieuwe stukken die door de verwerende partij werden voorgelegd, werden ingediend buiten de voor het schriftelijk verweer toegestane termijn van 24 werkdagen na ontvangst van de memorie van verzoekende partij. Om die redenen worden geweerd: de stukken gevoegd bij het schrijven van 13 september 2007 met uitzondering van het stuk 1 en 3; de stukken gevoegd bij de brief van 24 september 2007, met uitzondering van de stukken 1, 3, en 8-10.

4. Over de grond van de zaak

4.1. De verzoekende partij erkent dat uit de neergelegde statuten blijkt dat de beslissing is genomen door het daartoe bevoegde orgaan.

4.2. De verzoekende partij stelt dat zij de indruk heeft dat sterk aan negatieve sfeerschepping wordt gedaan en ontkent of nuanceert de draagwijdte van de ten laste gelegde feiten. Verwerende partij stelt dat de maatregel weloverwogen genomen is en aan het eind komt van een niet ophoudende reeks van conflicten en incidenten.

4.3. Verwerende partij voert aan dat verzoekende partij op een algemeen verzoek om persoonlijk werk tijdens de kinderbespreking stop te zetten niet inging en eerst reageerde, en dan nog misnoegd, na een persoonlijke verwittiging. Verzoekende partij stelt dat betrokkene op het eerste aan haar gerichte verzoek inging, waarbij niet duidelijk is of ze daarbij ook met de algemene waarschuwing rekening houdt. De Kamer is van oordeel dat hier wellicht sprake is geweest van een weinig collegiaal gedrag, maar kan dit feit moeilijk als een tuchtrechtelijk te sanctioneren vergrijp beschouwen.

4.4. De Kamer van beroep is van oordeel dat, voor zover de exacte toedracht van de gebeurtenissen te reconstrueren valt, verzoekende partij bij het incident van 23 mei blijkt heeft gegeven van een assertiviteit die verder ging dan wat past in de verhouding leerkracht - directie. De onduidelijkheid over de vraag of het bevel om de directie te volgen bewust genegeerd dan wel in de conflictsituatie niet duidelijk gepercipieerd werd, maakt het ook moeilijk om dit feit als een tuchtfeit te behouden. De Kamer stelt wel vast dat de directie, blijkens het verslag dat ze van het incident geeft, een eerlijke maar vruchteloze poging heeft gedaan om het mechanisme van het ontsporen van de contacten, dat zich telkens weer voordoet, te laten onderkennen door verzoekende partij.

4.5. De Kamer neemt aan dat de leerkrachten er in het algemeen van op de hoogte waren gebracht dat ze de klasagenda zouden moeten voorleggen. Verzoekende partij had zich daar beter kunnen naar richten. Bij het incident omtrent de klasagenda lijkt evenwel geen van beide partijen zich erg soepel te hebben opgesteld. Naar het oordeel van de Kamer is ook hier geen grond voor een tuchtsanctie te vinden.

4.6. Uit het hele dossier blijkt dat het eenzijdig stopzetten door verzoekende partij van de coaching waarmee zij had ingestemd, door de directie werd ervaren als een zeer ernstige inbreuk op de pogingen om tot betere verhoudingen te komen. Verzoekende partij haalt aan dat met de begeleider was afgesproken dat de overigens laattijdig verplaatste ontmoeting buiten de school zou plaats vinden. Dat werd door de school niet toegestaan. Ter zitting is niet gebleken dat daar zeer ernstige praktische bezwaren werden tegen ingebracht. De inrichtende macht stelde enkel dat ze daar het nut niet van hadden ingezien. De Kamer kan er evenwel begrip voor opbrengen dat verzoekende partij er om psychologische redenen op stond dat de begeleiding buiten schoolverband zou gebeuren. Het feit dat de inrichtende macht de begeleiding aan een externe instantie had toevertrouwd had ook aanleiding kunnen zijn om de praktische organisatie ervan verder uit handen te geven. De Kamer moet overigens vaststellen dat een leerkracht niet kan worden verplicht tot het volgen van externe coaching. De Kamer begrijpt dat het vastlopen van deze afspraak bij de schoolleiding bijzonder frustrerend is overgekomen, maar kan er om bovenstaande redenen niettemin geen tuchtrechtelijk sanctioneerbaar feit in zien.

4.7. De Kamer van beroep komt tot het besluit dat de afzonderlijke feiten waarop de tuchtsanctie gebaseerd wordt, onvoldoende grond bieden voor het opleggen van de blaam als tuchtstraf. Dat belet niet dat de Kamer moet vaststellen dat het gedrag van verzoekende partij bij herhaling bijzonder problematisch is voor de goede werking van de school. Dat blijkt uit het feit - door verzoekende partij niet tegengesproken - dat de externe begeleider expliciet op de noodzaak wees voor verzoekende partij om persoonlijk coaching te volgen. Verzoekende partij bevestigt dat zij in een eerste groepsvergadering van de externe begeleiding geconfronteerd werd met het feit dat haar optreden door zeer vele collega's als een ernstige hinder voor collegiale samenwerking in de school werd ervaren. Het is niet omdat naar het oordeel van de Kamer niet is bewezen dat de grens van het tuchtrechtelijk sanctioneerbaar gedrag werd overschreden, dat geen gebrek aan collegiale samenwerking kan worden vastgesteld. Ook zonder formele blaam blijkt een ernstige bezinning en heroriëntatie zich op te dringen. Verzoekende partij verklaart zich overigens bereid om op persoonlijk initiatief coaching te volgen.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het gewijzigd werd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 20 oktober 1999;

Na beraadslaging,

Met een meerderheid van stemmen,

Artikel 1.

De beslissing van de inrichtende macht v.z.w. van dd... waarbij aan verzoekende partij de tuchtstraf van de blaam wordt opgelegd, wordt vernietigd.

Brussel, 3 oktober 2007.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer Raf VERSTEGEN, voorzitter;

Mevrouw, B. PLETINCK, de heren W. NIMMEGEERS en P. WILLE,
vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heren M. BORREMANS, P. GREGORIUS, L.
SMEETS en L. VAN DEN BOSCH,
vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Karen DE BLEECKERE, secretaris.

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen mevrouw Lavrysen en de heer Gregorius niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in twee originele exemplaren, waarvan één voor elke partij.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN